

Een paar stemmen van critici en lezers:

‘Ik zou haast zeggen dat zijn sterkte ligt in zijn schorheid [...] omdat ze de gemakkelijke emotionaliteit weigert, omdat ze stug is. En dan denk ik aan een uitspraak van Van Ostaijen, waarin hij beweert blij te zijn met iemands opmerking als zou hij een moeizame trek om de mond hebben.’ (Herman de Coninck in *De Standaard*, 20-2-1970, over *Sextant*)

‘Poëzielezers aller Nederlanden, verenigt u en sluit deze Vlaming in uw hart!’ (Piet Gerbrandy in *de Volkskrant*, 6-3-1998, over *Een vlieg met gouden vleugels*)

‘Dat gepassioneerde pleidooi voor meerstemmigheid is tegelijk een identiteit, een poëtica, en een ethiek.’ (Dirk De Geest in zijn inleiding bij *In een mum van taal Gedichten 1968-2002*)

‘De manier waarop hij zijn bundel opbouwt, vertelt haast evenveel als wat in elk gedicht afzonderlijk te lezen staat.’ (Luuk Gruwez in *De Standaard der Letteren*, 4-12-2009, over *Voegwerk*)

‘Een aanzienlijk gedeelte van de poëtische kracht van deze gedichten zit juist in de manier waarop het simplisme van de tegenstelling, van eenduidige antwoorden op heldere vragen, overspoeld wordt door de ondoorgrondelijkheid van het raadsel.’ (Hugo Brems bij de presentatie van *Blauw slik* op 4-10-2013 in Poëziecentrum Gent)

‘ik spreek uit een ervaring met poëzie van inmiddels veertig jaar wanneer ik u zeg dat dit een groot gedicht is’ (Benno Barnard over het gedicht ‘De reisgenoot’ bij de presentatie van *Blauw slik* op 18-10-2013 in boekhandel De Drukkerij, Middelburg).

‘De dichter die oorspronkelijk op zoek was naar zijn eigen, onvervreemdbare stem, heeft zo, paradoxaal genoeg, van een subtiële meerstemmigheid zijn handelsmerk gemaakt.’ (Dirk De Geest in zijn inleiding tot *Krabbengang*, bloemlezing uit eigen werk 1968-2016)

‘stilistische bravoure, die in feite met elke bundel toeneemt zonder de toegankelijkheid van zijn poëzie in het gedrang te brengen’ (Dirk De Geest in *MappaLibri* over *Schaduw lezen*).

‘zijn taalspel is verrukkelijk en getuigt van een grote verfijndheid. Qua muzikaliteit moet hij zelfs nauwelijks onderdoen voor Paul van Ostaijen’ (Patrick Auwelaert in *Doorbraak* over *Schaduw lezen*).

‘heel deze unieke bundel leest als een eerbetoon aan zijn [...] voorbeelden, de “rari nantes in gurgite vasto” van de poëzie.’ (Bart Stouten bij de presentatie van *Leenman* in het Emile Verhaerenmuseum te Sint-Amands op 15-10-2023)

‘Wat in het taalgebruik van Van den Brecht prachtig is, is de vergelijking van de mond met de ‘open wond / van een sprakeloze’, waarmee de ontoereikendheid van de dichter die het onzegbare zeggen wil, maar er geen woorden voor vindt, pregnant in beeld gebracht wordt. [...] Van den Brecht heeft het niet van vreemden, maar ging school bij de groten’ (Peter Vermaat in *Meander* over *Leenman*).

‘Wat zijn dat prachtige gedichten! Die moeten zeker uitgegeven worden!’ (Peter Nissen, emeritus hoogleraar theologie Radboud Universiteit Nijmegen over *De weg*)

‘Rond het centrale beeld *De weg* heeft Stefaan van den Brecht via een aandachtige lyrische vertolking van Bijbelse figuren en de wegen die ze vrijwillig of gedwongen gingen een schitterende bundel geschreven.’ (Piet Thomas, emeritus hoogleraar Nederlandse literatuurgeschiedenis K.U. Leuven en Kortrijk, over *De weg*)

MappaLibri, *Doorbraak* en *Meander* zijn digitale tijdschriften.